

Repertoriumnummer 2020 /
Datum van uitspraak 13 november 2020
Rolnummer 2020/AH/108

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof Antwerpen

Afdeling Hasselt

Kamer 8

Arrest

1. **BC**,
met als raadsman mr. F J-L, advocaat te L
voor wie pleit mr. D D, advocaat te H

tegen:

1. **BL**,

2. **SB NV**,

3. **JG S BVBA**,

4. **C - V**,

met als raadsman mr. V J advocaat te B

5. **BJ B BVBA**,

6. **BNV**,

met als raadsman mr. C C, advocaat te B

7. **GI** ,

8. **F-CF**,

9. **BMHC, CR**,

10. **PST**,

11. **M**

12. **BC**,

13. **OEDB**,

14. **GCC**,

15. **TG**,

16. **GDWT**,

17. **KRT 1**,

18. P

19. D E

aanwezig ter zitting

Het hoger beroep is gericht tegen het vonnis van 9 april 2020 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren.

Het arbeidshof past de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken toe.

1. FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

De heer B diende op 3 januari 2019 op de griffie van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, een verzoek in tot het bekomen van een collectieve schuldenregeling. Op 17 januari 2019 werd een aanvullend verzoekschrift neergelegd.

Bij beschikking van 28 januari 2019 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, werd het verzoek toelaatbaar verklaard en werd mr. E D aangesteld als schuldbemiddelaar.

Bij vonnis van 9 april 2020 homologeerde de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, een door de schuldbemiddelaar op 11 maart 2020 neergelegd en op 6 november 2019 opgesteld ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling, waarin een moratorium van 6 maanden werd voorgesteld zodat de heer B de tijd had om een vast inkomen uit tewerkstelling te verwerven en de schuldbemiddelaar een stabiele regeling met afbetalingsplan kon voorleggen.

Tegen dit vonnis gaat mevrouw C B, schuldeiser, in hoger beroep bij verzoekschrift, ontvangen ter griffie van dit arbeidshof op 8 mei 2020.

2. EISEN IN HOGER BEROEP

Mevrouw C B vordert in besluiten van 1 oktober 2020:

“Het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren,

Het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling goedgekeurd bij vonnis van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren (A.R. nr 19/2/B) dat uitgesproken werd op 09/04/2020 a quo te herroepen;

Verklaren dat de schuldvordering Mevrouw C B aangegeven vordering moet worden opgenomen in de procedure voor collectieve schuldenregeling de Mr. L B;

Geïntimeerde Mr. B L te veroordelen tot de kosten van het geding in hoger beroep;”

3. BESPREKING

Mevrouw B stelt hoger beroep in tegen het vonnis van 9 april 2020 tot homologatie van de minnelijke aanzuiveringsregeling, dit met het oog op de hervorming ervan en de opname van haar schuldvordering in de collectieve schuldenregeling van de heer B.

Een vonnis tot homologatie van een minnelijke aanzuiveringsregeling is een akkoordvonnis. De rechtbank neemt immers akte van het akkoord tussen partijen en homologeert dit.

Onder verwijzing naar artikel 1670/10, §5 Ger. W. en in toepassing van artikel 1043, lid 2 Ger. W. staat tegen een akkoordvonnis voor de geding voerende partijen geen voorziening open, tenzij de overeenkomst niet wettelijk is tot stand gekomen en behoudens de wijzen van uitlegging en van verbetering, bepaald in de artikelen 793 tot 801/1 Ger. W., indien daartoe grond bestaat.

Er kan dus geen hoger beroep worden ingesteld tegen dit akkoordvonnis tenzij wanneer het erin opgenomen akkoord over de minnelijke aanzuiveringsregeling niet wettelijk tot stand zou zijn gekomen. De bewijslast hiervan ligt bij de partij die zich hierop beroept, zijnde mevrouw B, maar zij faalt hierin, zoals hierna zal blijken.

Bij beschikking van 28 januari 2019 werd de heer B toegelaten tot de collectieve schuldenregeling en werd meester E D aangesteld als schuldbemiddelaar.

Met een gerechtsbrief van 30 januari 2019, door mevrouw B voor ontvangst ondertekend op 5 februari 2019, werd voormelde beschikking van toelaatbaarheid aan haar ter kennis gebracht.

Conform artikel 1675/9, §2 Ger.W. diende mevrouw B dan binnen de maand na die kennisgeving een aangifte van schuldvordering te doen. Zij deed dat echter niet. Bijgevolg werd zij in toepassing van artikel 1675/9, §3 Ger.W. door de schuldbemiddelaar met een aangetekende brief met ontvangstbewijs van 6 mei 2019, door mevrouw B voor ontvangst afgetekend op 10 mei 2019, aangemaand om binnen 15 dagen na ontvangst van die brief alsnog een aangifte van schuldvordering te doen (stuk 1 dossier schuldbemiddelaar).

Ook dat liet mevrouw B na, want haar schuldvordering werd pas bij brief van 16 september 2019 ingediend, waardoor zij niet binnen de voorziene wettelijke termijn een aangifte van schuldvordering had gedaan. Zij werd dan ook krachtens artikel 1675/9, § 3 Ger.W. terecht geacht afstand gedaan te hebben van haar schuldvordering, hetgeen haar overigens gemeld werd bij brief van 4 november 2019 van de schuldbemiddelaar (stukken 2 en 3 dossier schuldbemiddelaar).

Het verweer dat mevrouw B pas ingevolge het arrest van 25 juni 2019 van het Hof van Beroep te Luik een zekere, vaststaande en opeisbare schuldvordering van 56.577,42 euro had, speelt daarbij geen rol. Ze had immers binnen de wettelijke voorziene termijn een provisionele schuldvordering kunnen indienen om haar rechten te vrijwaren, te meer ze al van meet af aan in de collectieve schuldenregeling van de heer B als schuldeiser opdook en werd aangeschreven om een aangifte van schuldvordering te doen, hetgeen ze niet gedaan heeft.

Geheel ten overvloede heeft mevrouw B bovendien nagelaten om bezwaar aan te tekenen tegen het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling dat haar werd overgemaakt bij aangetekend schrijven van 7 november 2019 en waarin werd opgenomen dat zij geen schuldvordering had ingediend, waardoor ze in toepassing van artikel 1675/10, § 4 Ger.W. geacht wordt er stilzwijgend mee ingestemd te hebben (stuk 4 dossier schuldbemiddelaar). In weerwil tot hetgeen mevrouw B ons wil laten geloven, kan de brief van 27 november 2019 van haar raadsman niet als zo'n bezwaar aanzien worden nu dit louter een antwoord op het schrijven van 4 november 2019 van de schuldbemiddelaar betreft.

Het staat dan ook vast dat het in het vonnis van 9 april 2020 opgenomen akkoord over de minnelijke aanzuiveringsregeling wettelijk tot stand is gekomen en dat mevrouw B terecht geacht wordt afstand te hebben gedaan van haar schuldvordering, zodat tegen dat vonnis, in toepassing van artikel 1043, lid 2 Ger.W., geen hoger beroep kan worden ingesteld door mevrouw B.

De verdere argumenten van partijen, ontwikkeld in conclusies of ter zitting, en voor zover niet beantwoord in huidig arrest, worden verworpen als irrelevant, minstens ongegrond.

BESLISSING

Het arbeidshof,

Verklaart het hoger beroep onontvankelijk.

Stelt vast dat aan deze procedure geen gerechtskosten verbonden zijn.

Aldus gewezen door:
S R, voorzitter van de kamer,

S R

en uitgesproken door de voorzitter van de achtste kamer van het arbeidshof Antwerpen, afdeling Hasselt, zitting houdend te Hasselt in buitengewone openbare terechtzitting van 13 november 2020 met bijstand van griffier N V.

N V

S R